

TRES VARIACIONS DEL TEMA DE L'AMOR

CANÇÓ A LA MANERA ANTIGA

Per una jove cambrera
cal que el meu cos sigui pres?
Cruel amor, considera
que tinc grisos els cabells.

La raó m'ha dit: «Protesta!,
ja no és l'hora de l'amor».
Però si el desig s'entesta,
cal fer cas de la raó?

És que el meu cor ara espera
quedar enredat d'estimar?
«Si mai no et van al darrere,
per què quedar-hi enfavat?»

Mentre el cor i el cap fan fressa,
vaig atipant-me de carn;
que el tip em duri i, amb pena,
tingui temps per recordar.

CADUQUES

T'amoïnen tant els sécs sobre la pell
que et busques al mirall cada matí,
als sacsons escanyats pels pantalons,
o a les bruses on tot és rebotit.

No t'adones que el jo també es fa vell,
i et rovella l'oxigen que respires,
ja no sents les mateixes sensacions,
i és ben bé un altre aquell que, en mi, tu estimes.

Et surten cabells blancs dins el cervell,
i jo ja tinc el cor tot ple d'arrugues;
no veiem com canviem, però en el fons
som l'excedent de màscares caduques.

QUAN SIGUIS TRISTA

Quan siguis trista i grassa i ja no et mirin
els obrers en passar, i els pits et pengin,
i ja molt vella els néts no et reconguin
el vesc dolç del teu cos, la pell de lliri

(que va atrapar tants homes, i una dona),
si els ensenyes les fotos, vora el foc,
no els parlis mai de mi, deixa'm a fora
del teu passat: furtiu d'un vedat clos.

No t'enyoris als llibres que vas viure
ni, pel que hauria estat, sentis cap pena:
ja no viuríem junts, no em parlaries,
ni hauries llegit mai aquest poema.